

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های معماری سنتی و بومی مناطق گرم و خشک و بحث مقاوم سازی آن در برابر زلزله

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و شهرسازی معاصر (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

میترا بهجتی اردکانی - کارشناسی ارشد معماری گرایش معماری - معماری

خلاصه مقاله:

کشور ما در منطقه ای زلزله خیز واقع است . بناهای ساخته شده در سال های گذشته در کشور جدی ترین مشکل در مطالعات خطر و آسیب پذیری شهرها و روستاهای کشور محسوب می شوند . در زمینه معماری سنتی نیز معماری بومی منطقه با نگاه ویژه خود به همسازی بناها با اقلیم و طبیعتشان مورد توجه است با توجه به زلزله خیز بودن این مناطق و احتمال خسارات شناخت عناصر و مصالحتشکیل دهنده معماری سنتی و بومی مناطق گرم و خشک در تدوین راه کارهای اجرایی بناها با نگاهی به بومی سازی ساخت و ساز و مقاوم سازی آن ها در برابر زلزله به عنوان یک مهم مطرح می شود با توجه به وسعت گسترده مناطق گرم و خشک و کویری در جهانبخش زیادی از بناهای آن را بناهای خشتی تشکیل داده و خشت به عنوان عنصر و مصالح ساختمانی آنها مورد استفاده قرار می گیرد . حفاظت و احیا بناهای سنتی می تواند اولین قدم در جهت معرفی صحیح پتانسیل های نهفته در این بناها باشد و در واقع بناهای سنتیمحکوم به فنا و نابودی نیستند، بلکه می توان از خشت با اندک تغییری در زندگی امروز نیز استفاده کرد به طوری که حتی در برابر زمینلرزه و سایر عوامل طبیعی مقاوم بوده و همچنان پابرجا بماند در این مقاله که به روش توصیفی - تحلیلی صورت گرفته است نمونه ای از ویژگی معماری برخی بناها و مقاوم سازی آن ها در برابر زلزله پرداخته شده است . نتایج تحقیق حاکی از این است که عناصر مطرح شده در مقاله خود سبب ایجاد مقاوم سازی بناها بوده و در کنار تدابیر اقلیمی دیگر موجب می شود تا بتوان معماری سنتی ایران را یک معماری پایدار دانست.

کلمات کلیدی:

زلزله، معماری پایدار، معماری بومی، مصالح، مقاوم سازی در برابر زلزله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1002389>

